

harja. Mohamedani so baje do malega poklali vse kristijane v Kartumu.

Za poduk in kratek čas.

Sv. Metod, apostol Slovanov.

(Po spisu A. Fekonje v letopisu 1884 Matica slovenska.)

IV. Rodila sta se naša sv. brata Ciril in Metod v Solunu, primorskem mestu v Macedoniji, kder je uže sv. apostol Pavel oznanoval sv. vero Kristusovo. Ob času naših apostolov prodrli so slovanski rodovi globoko v Balkanski polotok, celo v staroslavni Peloponez. Vsa okolica Solunska je uže takrat in je še sedaj slovanska in tudi mesto je šteló dobro polovico slovanskih prebivalcev. Očetu je bilo ime Leon. Bil je plemenitega stanu in visok cesarski uradnik. Leon je rodóm bil Grk, a žena njegova Slovanka. Imela sta 7 otrok, med temi je bil Metod najstarejši, Konstantin ali kakor so ga pozneje imenovali: Ciril, pa najmlajši. Zнала sta precej z doma dva jezika, grški in slovanski. Premožni stariši ju dajo dobro izšolati tako, da je Metod dobil cesarsko službo, Konstantin pa zaslovel kot modrijan ali filozof. Toda izobražena in vелеučena moža bila sta tudi pobožna in krepostna, da skleneta svetnim službam in skrbem slovo dati. V Carigradu stopita v duhovski stan. Konstantin postane čuvar patrijarhne knjižnice pri sv. Sofiji in gre komaj 24 let star kot misijonar k slovanskim Kozarom. Pri teh zasledi v Kersonu ostanke sv. Klementa, mučenika in tretjega papeža po sv. Petru. Prišedši z ostanki v Carigrad odide v samostan.

Njegov starejši brat Metod je pa kmalu po prejetem mešniškem posvečenju šel kot redovnik v samostan sv. Bazilija na gori Olymp. Pozvan v Carigrad odbije ponudeno mu nadškofovsko čast ter gre kot iguman ali gvardian v Polyhromski samostan. Odtod zahaja rad mej slovanske Bolgare oznanovat kraljestvo božje. Posreči se mu celo bolgarskega kralja Borisa pridobiti Kristusu, to pa s pomočjo slike, katero je o sodnem dnevu namalal. Borisa slika toliko presune, da se takoj krstiti da.

Med tem pride povelje od cesarja Mihaela, naj se poda kot misijonar k slovanskim Moravljanom, na dvor slavnega Rastislava. Pridruži se torej bratu Konstantinu in potuje z njim v Panonijo. Seboj imata ostanke sv. Klementa. Najprvi pride v Blatograd h knezu Koceljnu, ki ju z veseljem sprejme. Toda ne mudita se dolgo v Blatogradu. Marveč hitita v Moravsko in dospeta meseca junija 863. v knežji Velehrad, kder sta od Rastislava in njegovih Slovanov z neizmerno radostjo sprejeta. Takoj začneta svojo apostolsko delovanje, ljudstvo v sv. veri poučevati in utrjevati, učiti narodno

knjigo in cerkveni obred, trebiti še zaostalo poganstvo in izgojati si narodno duhovništvo. Ljudstvo je svoja apostola goreče ljubilo in rado poslušalo, ker sta mu „veličija božja“ v domačem, slovanskem jeziku razlagala. Nadaljevala sta tudi prestavljanje sv. pisma na slovanski jezik, ki ga sedaj po vzgledu našega dr. Miklošiča imenujemo: staroslovenščino, ker se uže v marsičem razlikuje od naše sedanje govorice. Molitev: oče naš na primer prestavila sta tako: Oče naš, iže na nebesih, da sventitsen imen tvoje, da priidet carstviye tvoje, da budet volen tvoen jako na nebesi i na zemli. Hleb naš nasuštijí podavaj nam na vsenki den. I ostavi nam griehi našem, ibo i sami ostavlenem vsenkomu dolžniku našem, i ne vvedi nas v iskušenje, no izbavi nas ot lukavago. Amin.

Prvo in mirno delovanje sv. apostolov trajalo je 4½ leta, to pa v državi Rastislavovej in zadnji čas tudi v kneževini Koceljevej.

(Dalje prihodnjič.)

Smesnica 8. Gost grede od obeda mimo kuhinje, pozdravi prijazno krčmarico, ki je stala na pragu in pokukaje v kuhinjo, reče jej: „Ah, mislil sem, da imate kuhinjo malo, da se morete komaj ganoti, a sedaj vidim, kako je velika in prostorna.“ „Po čem ste sodili gospod, da je kuhinja mala?“ „Po vaših „porcijonih“ — ki so tako mali, da ako jih deset povzijem — še nevem, če sem kaj jedel!“

Jurij s pušo.

Razne stvari.

(Milostljivi knežoškof Celovski) so dne 9. t. m. č. g. dr. Lavoslava Gregorčca imenovali za kanonika Strassburškemu kapitelnu, č. g. Anton Ribar, kaplan v Brašlovcah postal je profesor bogoslovja.

(Ponovljenje sv. misijona) obhajajo od 21. feb. do 6. marca očetje lazaristi in Celja pri sv. Petru pri Radgoni. Vernim kristjanom, ki vejo ceniti vrednost takih pobožnosti, priporočujejo se za spomin pri njihovih molitvah.

(Ptujška posojilnica) ima 2. marca t. l. ob dveh popoldne v Narodnem domu občni sbor.

(Novo farno cerkvo) nameravajo pozidati Čadramljani. Priprave dela društvo, ki šteje uže 700 udov. Več v Cerkvni prilogi.

(Poštne hranilnice.) V prošlem meseci januarji vložilo se je v državno hranilnico z 179.286 vlogami 13.065.502 gld. 70 kr.; izplačalo pa se je v tem meseci 51.419 vlogam 11.936.777 gld. 64 kr. Število vlagateljev se je v januarji pomnožilo za 13.381; zdaj znaša število vlagateljev skupno uže 442.144. Razvida se, da poštne hranilnice napredujejo.

(Ptujška čitalnica) ima 8. marca v Narodnem domu občni zbor.

(V Sromljah) so ponečnjaki 2 fanta ob-strelili, enega skoraj smrtno, dne 11. t. m.

(Za družbo duhovnikov) so vplačali č. g.: Šmid 15 gl., Wretschko (opat) 10 gl., Mikuz Fr. 5 gl., (ustn. in letn. dopl.), Ostrožnik 5 gld., Vraz Jožef 2 gld., Ferk Mat. 1 gld., Grušovnik 1 gld.

(Slovenci) pojdejo v Velehrad 12. avg. t. l.

(Ljutomerčani) lepšajo svoj trg, želijo mu vodovod priskrbeti, najrajši bi pa dobili železnico.

(Tabaka) so na Štajerskem ljudje lani „zažnofali“ 470 meterskih centov, skadili 1.637.025 kilo, 70 milijonov cigar in 8 milijonov cigaret.

(Za uboge učence) so v Ribnici nabrali 76 fl. To je veliko pametneje, kakor za šul-vercin doma potrebne denarje pošiljati na Dunaj!

(Na mariborski gimnaziji) se Slovincem tako godi, da hočejo kar pobegniti inam, zlasti v Celje, v 7. razredu je hotelo 7. Slovencev potegniti, da bi samo 3 dijaki ostali. Vsled tega so se nekim germanom vendar začeli lasje ježiti.

(Iz Rogacea) se nam poroča, da je krojač učenec Martin Zidar iz Maribora domov na go-stovanje gredoč pal v Sotlo in utonil.

(Pogorelcem v Trnovcah) so poslali: nadžupnijski urad Hočki 4 fl. 50 kr. župnijski uradi na Ptujski gori 4 fl. 30 kr. na Slovenski fari v Mariboru 2 fl. v Rušah 5 fl. Bog plati! G. Cenc. župnik.

(Mozirska posojilnica) ima 20056 fl. v rezervnem fondu.

(V Podovi na Dravskem polju) so ubogega berača obejžali, da je vkradel J. Špehu 7 fl. in hudo pretepali, a naposled iz-pustili, ker so pravega tata zasledili.

(Umrli) sta Feyrerbivši grajčak Hausen-baški 63 let starin znani odpadnik slovenski Moric Blagotinšek-Kaiserfeld. Uže l. 1848 je hodil kot velikonemšk poslanec v Frankfurt. Svoj slo-venski rod je zmiraj zatajeval ter bil vodja štajerskim nemškim in nemškutarskim liberal-cem. Zato toliko jamrajo za njim.

(V Trbovljah) vršijo se zoporedom ne-sreče, zopet je enega delavca vbilo, a enega hudo ranilo.

(Ptujčani liberalci) bi radi Eckelua napravili za župana. Kdo vé odkod je ta Eckl?

(Od Malenedelje.) „Bindische Wissen-schaft! Nix taič, nix bindiš“. Tako pozdravlja tukajšnji posilinemec narodnjake in to na od-ličnih krajih. Bodi mu rečeno, da mi nismo njegovi bindišari, ne tajčari marveč pošteni narodni Slovenci. Zaradi nemške Wissenschafti, pa ni nič ta človek na boljem, kakor prosta baba.

Listič uredništva. J. B. na Gorenjskem: denešnji vvodni članek ustreza Vašoj želji. Izvrstni dopis od Velke o šulvereinskem flaška, iz Ptuja o posojilnici, Rogaca o nemškutariji prihodajče.

Oznaniło.

Podpisani bode 1. sušca t. l. prevzel v Celji gostilnico „**pri grojzdu**“ po domače pri Strgunšku, nasproti kasarne.

Za vina najboljšje vrste, za dobra in cena jedila, kakor tudi za dobro postrežbo bode vestno skrbel.

Uljudno prosi obile vdeležbe spoštovanjem

Blaž Simonišek,

gostilničar „**pri grojzdu**“

1-2

v Celji.

Vabilo

P. n. društvenikom „hranilnega in posojil-nega društva“ v Ptui.

Podpisani odbor uljudno vabi gospode društ-venike k rednemu občenemu zboru na dan 2. marca t. l. ob dveh popoldne v društveno pisarno v „Narodnem domu“.

Dnevni red:

- Poročilo nadzorništva o letnem računu;
- Sklepanje o porabi čistega dobička;
- Volitev ravnateljstva;
- Volitev nadzorništva;
- Razni predlogi.

Za odbor:

A. Jurca.

Služba organista

se razpisuje. Prosilci naj se obrnejo do farnega predstojništva Muta (Hohenmauthen a. d. Kärnt-ner-Bahn.)

1-2

„Ljubljanske slike“

in pa

„Petelinov Janez“

se dobivajo še: slike po 60 in 70 kr., povest „Petelinov Janez“ pa po 40 in 50 kr., ravno tako je še nekaj „Koledarja“, „Ričeta iz Zab-jeka“ in pa „Povesti iz sodnijskega življe-nja“ po 20 kr.; vse to pri

„**Katoliškeje bukvarni**“

v Ljubljani.

3-3